

17.

- (*aparte*) :Făpturi grozave sunt, de nu sunt duhuri... Țasta-i un zeu cu băuturi cerești. Să-
ngenunchez în fața lui.
- Cum ai scăpat? Cum ai ajuns aici? Jură pe clondirul ăsta – cum ai ajuns aici? Eu, unul,
am scăpat pe o butie cu vin pe care marinarii au azvârlit-o peste bord. Jur pe clondirul
ăsta, pe care l-am făcut cu mâna mea din scoarța unui copac când am fost zvârlit la țarm.
- Jur pe clondirul ăsta să-ți fiu un supus credincios pentru că băutura nu e pământească.
- Ține – și jură – cum ai scăpat?
- Flăcăule, am înotat până la țarm ca o rață. Să mă ia naiba dacă nu înot ca o rață!
- Na, sărută Evanghelia ! (*Îi dă să bea.*) Oi fi înotând tu ca o rață, dar arăți ca o curcă.
- Uliuuu, , mai ai dintr-ăsta ?
- Băiete, un butoi întreg. Pivnița mea e la malul mării, unde am ascuns vinul. Ei,
grămădăule ! Te-au mai lăsat frigurile ?
- N-ai picat din cer ?
- Din lună, crede-mă. La vremea mea, am fost omul din lună.
- Te-am văut într-însa și mă închin ție. Stăpâna mi te-a arătat, cu câinele tău și cu sarcina
ta de lemne.
- Hai, jură, și tu ; pupă cartea. O umplu numaidecât. Jură !
- Pe lumina ce ne luminează, mare nătărău e monstrul ăsta ! Și mie să-mi fie frică de
el !... Jalnic monstru ! Omul din lună ! Un monstru tare lesne crezător ! Da bine o mai
gâlgâi, monstrule, zău așa !
- O să-ți arăt cel mai mare mănos pământ
Și tălpile-am să-ți ling – fii zeul meu !
- Pe lumina ce ne luminează, e un monstru viclean și bețiv ! Când o să-i adoarmă zeul,
cum o să-i mai fure clondirul...
- Vreau talpa să-ți sărut... jur să-ți fiu rob.
- Atuncea, haide – în genunchi, și jură !
- Să nu te strici de râs la vederea unui monstru atât de tâmpit ? Jalnic monstru, domnule !
Ce l-aș mai bate !
- Hai sărută !(*Îi dă să bea.*)
- Atâta numai că e afumat bietul monstru. Hidos monstru, zău așa !
- Am să-ți arăt, izvorul cel mai bun
Și boabe am să-ți culeg ; voi prinde pește,
Și lemne ți-oi căra. Dea ciuma-n despot ;
Nu-l mai slujesc, nu-i mai aduc găteje –
Pe tine te urmez, minune-a lumii !
- Năstrușnic monstru ! Auzi, să vadă o minune într-un biet bețivan !
- La mere acre-am să te duc și trufe
Cu ghearele-am să-ți scurm ; am să-ți arăt
Un cuib de gaițe și-am să te-nvăț
Sp prinzi pe cea mai sprintenă maimuță ;
Te-oi duce-n aluniș, iar altcândva
Am să-ți aduc sitari din stâncă. Mergi ?
- Acu` te rog arată-ne drumul și nu mai trângăni – Trinculo, regele și ceilalți s-au înecat,
noi moștenim toate. Ține clondirul – tu să-l duci. Trinculo, băiete, îl umplem noi
numaidecât.
- (*cântă, beat*):Stăpâne, bun-rămas, rămas!
- Un monstru urlător – un monstru beat!